

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้า และเป็นเครื่องสื่อสารที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อแสดงความรู้สึก อารมณ์และสื่อความคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ และสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนในสังคม แต่ละสังคมก็มีภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ภาษาเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละกลุ่มคนในสังคมและมีความสำคัญต่อผู้ใช้ภาษากลุ่มนั้น ๆ เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน เป็นต้น (จินตนา พุทธเมตะ. ๒๕๔๖ : ๒)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติไทย ซึ่งเสมือนกระจกบานหนึ่งสำหรับวัฒนธรรมไทย นอกจากนั้น ภาษาไทยได้รับอิทธิพลจากภาษาบาลีสันสกฤตและภาษาชาติอื่น มีลักษณะเด่นคือ เป็นภาษาที่มีระดับตาม วัย เพศและชนชั้นของสังคมไทย แต่ว่ากลุ่มคนในสังคมไทยจะใช้ภาษาไทยในกาลเทศะที่แตกต่างกันไป

ภาษาจีนเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนวัฒนธรรมจีนและเป็นภาษาที่มีอายุยาวนานที่สุด แต่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยและสังคม อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่น ๆ และกระแสโลกาภิวัตน์ซึ่งเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ทำให้ความหมายของภาษามีหลากหลายและมีความหมายเฉพาะในวงการต่าง ๆ

สุชาดา เทวะผลิน (๒๕๓๑ : ๑) ได้กล่าวว่า การที่ภาษาของสังคมมีความแตกต่างกันออกไปนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น วัย ภูมิหลังทางสังคม อาชีพ หรือความสนใจ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลโลว์ธอร์น ฆนิษฐนันท์ (๒๕๓๓ : ๑๔-๑๕) กล่าวคือ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ที่อยู่ในสังคมเดียวกันใช้ภาษาแตกต่างกันไปมีหลายประการ อาทิ อายุ เพศ อาชีพ ถิ่นฐาน โดยเฉพาะปัจจัยในเรื่องอายุอธิบายได้ว่า เด็กที่เพิ่งหัดพูดใหม่ ๆ ก็พูดได้ต่างจากเด็กที่พูดได้เก่งแล้ว เด็กที่พูดได้แล้วเมื่อเป็นวัยรุ่นก็เปลี่ยนแปลงการพูดไปเป็นแบบอีกแบบหนึ่ง และเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนถึงวัยสูงอายุ เหตุที่คนวัยต่างกันมีการใช้ภาษาต่างกันอาจเป็นเพราะแต่ละวัยมีวิถีการดำเนินชีวิตที่ไม่เหมือนกัน เช่น วัยหนุ่มสาวเป็นวัยที่คุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลง พร้อมเสมอที่จะรับสิ่งใหม่ ๆ และวัยนี้เป็นวัยที่ไวต่อการรับและใช้คำใหม่หรือสแลง เข้ามาใช้ในภาษาพูดของตน ทำให้ภาษาประเภทนี้มีชีวิตชีวามากขึ้นและมีลักษณะเฉพาะของตนเอง

ดังนั้น ไม่ว่าจะ เป็นภาษาไทยหรือภาษาจีนก็ย่อมมีการใช้ภาษาแตกต่างกันตามวัย เช่น ภาษาวัยรุ่น ซึ่งเป็นคำแสลงใช้ในเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นยุคนี้ได้ติดต่อสื่อสารผ่าน อินเทอร์เน็ตและสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น ทำให้ถ้อยคำหรือภาษาของผู้คนกลุ่มนี้มีความโดดเด่นในสังคม ซึ่งมีลักษณะเป็นคำแสลงเช่นเดียวกัน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๖ : ๑๑๔๐) อธิบายความหมายของคำแสลงไว้ว่า ถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้เข้าใจกันเฉพาะกลุ่มหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ไม่ใช่ภาษาที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง และพจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด เวอร์ดเพาเวอร์ (๒๕๕๑ : ๗๔๔) อธิบายว่า คำแสลงเป็นถ้อยคำหรือสำนวนที่ใช้แพร่หลายในภาษาพูด โดยเฉพาะระหว่างคนในกลุ่มเดียวกันและมักจะอยู่ในความนิยมเป็นช่วงสั้น ๆ บางคำไม่เป็นคำสุภาพ แต่คำแสลงเป็นคำที่เป็น “พลังแห่งความสวยงาม” ในการสื่อสารสำหรับกลุ่มคนนั้น และไม่สามารถหาคำคำอื่นมาแทนความรู้สึกหรืออารมณ์ได้ชัดเจน ปัจจุบัน ลักษณะของคำแสลงชัดเจนมากขึ้น ได้แก่ มีคำที่ไม่สุภาพเป็นบางคำ แต่ออกเสียงเพราะ ทันสมัย แปลกใหม่ ง่าย สั้น ตลกขำ ถ้อยคำบางคำเป็นศิลปะ ใช้โวหารต่าง ๆ หากคำใหม่แทนความหมายยาก ทำให้ตัวละครสมจริงในวรรณกรรมและใกล้ชิดกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ จางเสวี่ยเหมย (张雪梅. ๒๕๔๘ : ๓) ฉะนั้น คำแสลงมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในวงการภาษาศาสตร์

ด้วยสาเหตุที่ว่า ภาษามีไว้เพื่อการสื่อสาร ถ้าภาษานั้นสามารถสื่อสารกันได้ผลสมความมุ่งหมาย ก็ต้องนับว่าใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ภาษาไม่ได้มีแต่ภาษาที่ถูกแบบแผน ถูกหลักภาษาเท่านั้น ยังมีภาษาเฉพาะกลุ่ม เฉพาะวัย เฉพาะอาชีพ อย่างคำแสลง ซึ่งอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (ญาคา อรุณเวช. ๒๕๓๘ : ๑) ดังนั้น คำที่สร้างขึ้นใหม่ ๆ ที่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์นั้นยังเป็นสิ่งที่น่าสนใจและน่าศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา ลักษณะการสร้างคำของคำแสลง

หนานฟางซั่ว (南方朔. ๒๕๔๑ : ๓) มีความเห็นว่า ภาษาไม่ใช่สิ่งที่ทำให้เราสื่อสารเข้าใจกันได้เสมอ ภาษาก็เป็นสิ่งที่กั้นขวางการรู้จักวัฒนธรรมอีกชาติหนึ่ง โดยเฉพาะคำแสลงเป็นสิ่งที่เข้าใจยากสำหรับคนที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มหรือสังคมเดียวกัน คำแสลงไทยเป็นคำที่เข้าใจยากสำหรับคนจีน และคำแสลงจีนก็เป็นคำที่เข้าใจยากสำหรับคนไทย เพราะวัยรุ่นจีนและวัยรุ่นไทยมีสภาพสังคมที่ไม่เหมือนกัน ทำให้มีวัฒนธรรมและภาษาเฉพาะของตนเอง สื่อที่วัยรุ่นได้รับรู้อย่างก็ไม่เหมือนกัน คำแสลงที่ใช้ในยุคเดียวกันก็อาจจะแตกต่างกันไปมาก ปัจจุบันคนไทยและคนจีนมีการไปมาหาสู่กันและการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลที่เกี่ยวกับกระแสโลกาภิวัตน์ ดังนั้น คำแสลงของทั้งสองประเทศน่าจะมีความสัมพันธ์กันหรือมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันก็เป็นไปได้

ในการสื่อสาร ไม่ว่าจะ เป็นภาษาไทยหรือภาษาจีน คำสแลงก็เป็นส่วนที่สำคัญของสังคม และมีความหมายที่ได้ฉอรรถรสในการสื่อสาร สอดคล้องกับความต้องการของวัยรุ่นที่ต้องการทันสมัย ต้องการความอิสระ ต้องการมีแบบเฉพาะของตนเอง วัยรุ่นเป็นทั้งผู้สร้างคำสแลง ผู้ประยุกต์คำสแลง และผู้เผยแพร่คำสแลง เจิงเฉิน (程晨. ๒๕๕๔ : ๒)

ปัจจุบัน คำสแลงที่ได้แพร่หลายผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์แนววัยรุ่นอย่างนิตยสารวัยรุ่น ดังตัวอย่าง

คำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่นไทย a day

๑. ยังมีวิธีประดิษฐ์อุปกรณ์แบบ D.I.Y.(ดีไอวาย) เพื่อความอยู่รอด

(a day. ฉบับ ๑๔๑ : ๓๘)

D.I.Y.(ดีไอวาย) ย่อมาจากคำอังกฤษ do it yourself มีความหมายว่า ทำด้วยตัวเอง ไม่พึ่งพาคนอื่น ยังไม่ได้พบในพจนานุกรมคำใหม่ล่าสุด นอกจากนั้น ยังมีอีกหลายคำที่ยังไม่ปรากฏในพจนานุกรมคำใหม่ เช่น อินดี้ หลั่นล่า แมส ๆ ดายท่า เต็มม ทอลด์โชว์ เบอร์ดี้ บ๊วย เป็นต้น

๒. เรากวนตีน มาก เอาใจวัยรุ่น ใส่मुखกันเลย

(a day. ฉบับ ๑๔๑ : ๑๔๕)

กวนตีน หมายถึงชวนให้หมั่นไส้จนอยากทำร้าย เป็นคำไม่สุภาพ (พจน.คำใหม่. ๒๕๕๐ :

๗) คำสแลงปรากฏในพจนานุกรมคำใหม่ก็มีจำนวนไม่น้อย เช่น กูรู เนียบ แซร์ หัวจีเลื้อย สัตว์ประหลาด เป้ ๆ เบรีว จัมโบ้ ซันเทพ โคตร ไฟแรง หัวเจิง กางร่ม นูย เป็นต้น

คำสแลงที่พบในนิตยสารจีน Youth Literary Digest –Kuaidian

๑. 可以吐槽是看烂片的第三个理由。

(Youth Literary Digest –Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๕ : ๑๒๑)

吐槽 คำนี้มาจากไต้หวัน หมายถึง แสดงความคิดเห็น เสนอข้อสงสัย ให้คำเสนอหรือวิจารณ์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นคำใหม่ที่ยังไม่ปรากฏในพจนานุกรมคำจีนใหม่ คำประเภทนี้จำนวนไม่น้อย เช่น 达人、屌丝、穿越、卖萌、天然呆、给力、神马都是浮云、钓鱼执法、打酱油 เป็นต้น

๒. 近年来，网上的雷语是越来越雷人了。

(Youth Literary Digest –Kuaidian. ๒๕๕๕/๐๓ : ๑๐)

雷语 หมายถึง ถ้อยคำที่น่าสะเทือนใจ หรือการใช้ถ้อยคำแปลก ๆ

(พจน.คำจีนใหม่. ๒๕๕๓ : ๑๐๒)

คำสแลงที่ยังพบในนิตยสารจีนและปรากฏในพจนานุกรมคำจีนใหม่ยังมีอีกมากมาย เช่น 来电、钻石男、金龟婿、剩男、剩女、北漂族、粉丝、无厘头、酷毙了、黑马、鸡肋、打了鸡血 เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน โดยเก็บข้อมูลจากสิ่งพิมพ์ที่มีคุณภาพที่ดีและได้รับความนิยมมากที่สุดในกลุ่มวัยรุ่นได้แก่ นิตยสารไทย “a day” และนิตยสารจีน “Youth Literary Digest -Kuaidian” (青年文摘-快点) เพื่อเป็นช่องทางที่จะช่วยให้ผู้คนที่สองประเทศรู้จักวัฒนธรรมของกันและกันได้

แม้ว่ามีผู้สนใจศึกษาคำสแลงมาบ้างแล้วก็ตาม เช่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำสแลงไทยได้มีการศึกษาประเภทและการสร้างคำของคำสแลงที่ปรากฏหนังสือพิมพ์รายวันของสุชาติ เทวะพลิน (๒๕๓๑) สรณสรณ์ ยุติบรรพ์ (๒๕๕๓) ได้ศึกษาลักษณะการใช้และความหมายในนิตยสารวัยรุ่น มนัญญา สุดสวาท (๒๕๕๐) ได้ศึกษาคำสแลงในด้านวิธีการสร้าง ที่มาและทางสื่อความรู้สึก ยังมีอรอุษา ถิวันดี (๒๕๕๑) และชัชชนีย์ วินิจชัยนันท์ ได้ศึกษาวิธีการสร้างคำของคำสแลงมาแล้ว ส่วนงานวิจัยด้านคำสแลงจีนมีผลงานของ จางเสวียเหมย (张雪梅, ๒๕๔๘) และ เฉินฟาชิง (陈发青, ๒๕๓๕) ได้ศึกษาคำสแลงในด้านการสร้างคำและความหมายมาแล้ว นอกจากนี้มีนักวิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงในด้านการใช้และแหล่งของคำสแลงในภาษาจีน-ภาษารัสเซีย เฉิงเฉิน (程晨, ๒๕๕๔) ภาษาจีน-ภาษาอังกฤษ หลีน่า (李娜, ๒๕๕๒) และภาษาจีน-ภาษาญี่ปุ่น หลีลิ้งลี่เวียน (梁丽娟, ๒๕๕๑)

จากเหตุผลข้างต้นและการที่ยังไม่มีการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงไทยและคำสแลงจีน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเปรียบเทียบคำสแลงในด้านลักษณะการสร้างคำสแลงและรูปแบบใช้ภาษาในนิตยสารไทย-จีน และปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงในปัจจุบัน เพื่อช่วยให้ชาวไทยและชาวจีนเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของกันและกัน ทั้งอีกช่วยให้เห็นภาพสะท้อนสังคมในปัจจุบันโดยการศึกษาถ้อยคำที่ใช้สื่อสารในยุคสมัยปัจจุบัน

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสร้างคำ ลักษณะการใช้ของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน
๒. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน
๓. เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนที่ใช้ในสื่อสิ่งพิมพ์

๑.๓ สมมติฐานของการวิจัย

๑. คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนต่างมีเอกลักษณ์ตามธรรมชาติของภาษาแต่ละชาติ แต่มีความคล้ายคลึงในด้านการเปลี่ยนแปลงคำที่มีอยู่และการสร้างคำใหม่

๒. กระแสโลกาภิวัตน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ร่วมกันที่ทำให้เกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน โดยเฉพาะการสื่อสารผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. คำสแลงไทยและคำสแลงจีนที่ใช้ในนิตยสารวัยรุ่นส่วนมากเป็นคำนาม

๑.๔ กรอบแนวคิดของการวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ มีแนวคิดและทฤษฎีดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและสังคม

๑. ภาษามีลักษณะเป็นสังคม กล่าวคือ เกิดจากการเรียนรู้ เลียนแบบ ถ่ายทอด มีการสร้างสรรค์ขึ้นมา ภาษามีหลายกลุ่มหลายระดับและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอในสังคม (จินดา เสงสมบูรณ์. ๒๕๔๒ : ๗)

๒. ภาษาเป็นเครื่องมือสร้างและรักษาสัมพันธภาพทางสังคมอื่น ๆ บทบาทของภาษาจึงไม่ใช่เป็นเครื่องสื่อสารในเรื่องต่าง ๆ เท่านั้น (Trudgill. ๒๕๑๗ : ๑๖๕-๑๗๐)

๓. ภาษาก็เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในสังคม บุคคลที่พูดมากกว่าหนึ่งภาษาอาจสามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม (Switch culture) ตามได้เหมือนการเปลี่ยนภาษา (Switch Language) และบางครั้งอาจมีค่านิยมทางวัฒนธรรมหนึ่งมาใช้กับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง มีการยืมวัฒนธรรมเหมือนกับการยืมภาษาที่อาจก่อให้เกิดการเชื่อมหรือรวมตัวทางวัฒนธรรม (Culture Fusion) ได้ด้วย (Goodenough Ward H. ๒๕๕๐ : ๑๗๐)

๑.๔.๒ แนวคิด ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษามีการเปลี่ยนแปลงในแง่การออกเสียง คำศัพท์ ความหมาย ไวยากรณ์และการสะกดคำ โดยมีปัจจัยภายนอกทางสังคมเปลี่ยนแปลง และปัจจัยภายในของภาษา ๒ ปัจจัยหลัก (น้ำทิพย์ กิงการวัฒน์. ๒๕๔๑ : ๖ -๓๖)

๑.๔.๓ แนวคิดที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาษา

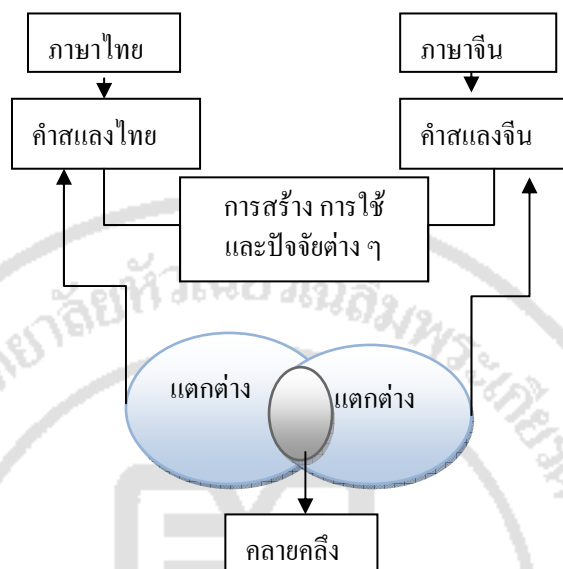
Hartmann (๒๕๒๓ : ๒๒) ได้กำหนดทฤษฎีการเปรียบเทียบภาษา โดยได้จัดเป็น ๔ ลักษณะไว้ดังนี้

แผนภูมิที่ ๑.๑ การเปรียบเทียบภาษา

จากแผนภูมิข้างต้นอธิบายได้ว่า การเปรียบเทียบภาษาสามารถศึกษาได้ในช่วงเวลาเดียวกัน หรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน และยังมีการเปรียบเทียบภาษาระหว่างสองภาษาหรือภายในภาษาเดียวกัน โดยใช้สัญลักษณ์ดังนี้ A หมายถึง การเปรียบเทียบภาษาภายในภาษาเดียวกันและในช่วงเวลาเดียวกัน B หมายถึง การเปรียบเทียบภาษาภายในภาษาเดียวกันในช่วงเวลาที่ต่างกัน C หมายถึง การเปรียบเทียบภาษาระหว่างสองภาษาในช่วงเวลาต่างกัน D หมายถึง การเปรียบเทียบภาษาระหว่างสองภาษาในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งเป็นวิธีการการเปรียบเทียบที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารไทยและจีนในช่วงเวลา มิถุนายน ๒๕๕๔ – พฤษภาคม ๒๕๕๕ มีขั้นตอนเปรียบเทียบดัง

แผนภูมิที่ ๑.๒
ขั้นตอนการเปรียบเทียบคำสแลง

การวิจัยมุ่งเน้นกรอบแนวคิดการเปรียบเทียบภาษาสแลงข้างต้นมาใช้ในการศึกษาโดยเลือกภาษาสองภาษาคือ ภาษาไทยและภาษาจีน โดยเลือกคำสแลงในสองภาษามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบลักษณะในด้านต่าง ๆ ของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑. การเปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของวิธีการสร้างคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีนในด้านการเปลี่ยนแปลงจากคำเดิมที่มีอยู่ การสร้างคำใหม่ การยืม

๒. การเปรียบเทียบความแตกต่างและความคล้ายคลึงของลักษณะการใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน มี ๔ ด้านหลักคือ สื่อความหมายโดยตรง หรือ นัย (Direct – Indirect Styles) สื่อความหมายกระชับ-ซับซ้อน (Elaborate – Succinct Styles) สื่อความหมายตามลำพัง-บริบท (Personal – Contextual Styles) และการสื่อสาร-ถ่ายทอดอารมณ์ (Instrumental - Affective Styles)

๓. การเปรียบเทียบปัจจัยร่วมกันและแตกต่างกันที่ทำให้เกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

๑.๕ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลแบบเจาะจงโดยรวมเฉพาะข้อมูลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑.๕.๑ แหล่งข้อมูล

การวิจัยศึกษาคำสแลงจากนิตยสารฉบับรายเดือน ๒ รายชื่อ ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่ในช่วงเดือน มิถุนายน ๒๕๕๔ – เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ ทั้งหมด ๒๔ ฉบับ นิตยสารไทยและนิตยสารจีน อย่างละ ๑๒ ฉบับ ได้แก่

๑. นิตยสารไทย “a day” ผลิตโดย บริษัท เคย์ โพเอ็ทส์ จำกัด Day Poets Co. Ltd. บริษัท ก่อตั้งขึ้นโดยบุคคล ๓ คน ได้แก่ วงศ์ทง ชัยณรงค์สิงห์ นิติพัฒน์ สุขสวย และ ภาสกร ประมูลวงศ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่วงการนิตยสารไทยยกย่องเป็นดั่ง “ขวัญใจเด็กแนว” และ “a day” เป็นนิตยสารวัยรุ่นนิยมอ่านมากที่สุด (สทรนสรณ์ ยุติบรรพ์. ๒๕๕๒ : ๔๘) นิตยสารฉบับนี้ ออกเป็นรายเดือน มีเนื้อหาประกอบด้วยสาระวงการบันเทิง และสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สมัยใหม่ การท่องเที่ยว พร้อมสอดแทรกความรู้ต่าง ๆ

๒. นิตยสารจีน “Youth Literary Digest-Kuaidian” (青年文摘-快点) ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ควบคุมโดยสันนิบาตเยาวชนคอมมิวนิสต์แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน และจัดทำโดยสำนักพิมพ์จงกั๋วชิงเหียน เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่จัดจำหน่ายมากที่สุดในประเทศจีน นิตยสาร เป็นนิตยสารรายเดือนฉบับออนไลน์ มีคอลัมน์เฉพาะภาษานิยม และมีเนื้อหาประกอบด้วยข่าวสาร สด ๆ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคนสมัยใหม่ การท่องเที่ยว และสิ่งของยอดนิยม เป็นต้น

๑.๕.๒ การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์คัดเลือกคำสแลงตามต่อไปนี้

๑. เป็นคำที่มีความแปลกใหม่จากคำปกติ ไม่ว่าจะป็นรูปคำ ความหมายหรือการออกเสียง หรือการเรียงคำก็ตาม ส่วนหนึ่งจะเป็นคำให้ความหมายเชิงอารมณ์ที่ช่วยบอกความมีชีวิตชีวา ตลก ขบขัน หรือสร้างพจน์ใหม่ ทำให้มีพลังภาษามากขึ้น

๒. เป็นภาษาที่จัดอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน ดังนั้นจึงอาจจะเปลี่ยนเป็นคำที่เป็นภาษา มาตรฐานที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงได้โดยใช้วิธีทดสอบด้วยการใช้คำที่เป็นมาตรฐานมา แทนที่ ถ้าแทนที่ได้ก็นับว่า เป็นคำสแลง (สุชาดา เทวะผลิน. ๒๕๓๑ : ๔)

๓. เป็นคำที่ได้รับความนิยมในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง แม้ว่าจะเป็นคำที่สะกดผิดหรือ สร้างผิดหลักไวยากรณ์ก็ตามก็นับว่า เป็นคำสแลง

๑.๕.๓ ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยจากข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ดังนั้น ผู้วิจัยจะอ้างอิงข้อมูลตามมาตรฐานของภาษานั้น ๆ

๒. การจัดทำตารางรวบรวมคำสแลงในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดใช้อักษรย่อในงานวิจัยครั้งนี้เพื่อจัดระบบการนำเสนอผลการวิจัยให้เหมาะสมและครบถ้วน ดังต่อไปนี้

ก. = คำกริยา   จ. = ภาษาจีน   น. = คำนาม

ญ. = ภาษาญี่ปุ่น   พจน. = พจนานุกรม

ฝ. = ภาษาฝรั่งเศส

ว. = คำวิเศษณ์ (๑. คำที่ขยายกริยา ๒. คำที่ขยายคำวิเศษณ์ด้วยกัน)

สน. = คำสรรพนาม   อ. = ภาษาอังกฤษ

๓. ภาษาไทยที่ใช้ในงานวิจัยนี้ยึดถือตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นมาตรฐาน และภาษาจีนยึดถือตาม “พจนานุกรมภาษาจีนปัจจุบัน ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๖” (现代汉语词典第 6 版) เป็นมาตรฐาน

๔. เนื่องจากคำสแลงจีนและคำสแลงไทยไม่สามารถเทียบเคียงกันได้ทุกคำ แต่เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำสแลงในสองภาษานั้นได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงจะนำคำที่เป็นภาษามาตรฐานมาเทียบเคียงกันในบางแห่ง

๕. การอธิบายความหมายของคำสแลงไทยนั้นยึดถือตามพจนานุกรมคำใหม่ฉบับราชบัณฑิตยสถานและความหมายของคำสแลงจีนยึดถือตามพจนานุกรมจีนคำใหม่ ส่วนคำสแลงที่ยังไม่ปรากฏในพจนานุกรมนั้นยึดถือตามประสบการณ์ของผู้วิจัย โดยตีความจากบริบทและการค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๑.๖ คำนียามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเปรียบเทียบ หมายถึง การวิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ของคำสแลงในแต่ละภาษา และพิจารณาเทียบความเหมือนและความแตกต่างของคำสแลงไทยกับคำสแลงจีนในด้านต่าง ๆ

คำสแลง หมายถึง คำ วลีหรืออนุประโยคที่ใช้สร้างความเข้าใจเฉพาะกลุ่ม ส่วนมากเป็นภาษานิยมของวัยรุ่น (青少年流行语) เป็นคำที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อเกิดความแปลก ๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปจากภาษาปกติในด้านเสียง รูปคำ ความหมาย ยังมีผันแปรตามบริบทแวดล้อมและเป็นที่นิยมของช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง

วิธีการสร้างคำ หมายถึง กลวิธีการสร้างคำใหม่และคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ ฉบับไม่ว่าจะสร้างตามหลักไวยากรณ์ หรือผิดไวยากรณ์

ลักษณะการใช้ หมายถึง ลักษณะของการใช้คำสแลงโดยใช้เทคนิค โวหารพจน์ต่าง ๆ เพื่อสื่อความเข้าใจในนิตยสารกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ ฉบับโดยสอดคล้องกับวัฒนธรรมและเจตคติตามความต้องการของผู้ใช้

ปัจจัย หมายถึง สาเหตุต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการศึกษาของคำสแลง ซึ่งเป็นพลังและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กระตุ้นให้เกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน

๑.๗ วิธีการดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และนำเสนอผลการวิจัยเป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์

๑. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำสแลงในสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
๒. คัดเลือกสิ่งพิมพ์หรือวรรณกรรมที่เหมาะสมเป็นกลุ่มตัวอย่างมาทำงานวิจัย
๓. รวบรวมคำสแลงไทยจากนิตยสารวัยรุ่นไทย a day และเก็บรวบรวมคำสแลงจีนจากนิตยสารวัยรุ่นจีน Youth Literary Digest-Kuaidian (青年文摘-快点)
๔. รวบรวมคำสแลงจากนิตยสารวัยรุ่นไทย-จีนจัดทำเป็นตารางและแปลคำสแลงไทยกับจีน
๕. ศึกษา วิเคราะห์วิธีการสร้างคำ ลักษณะการใช้ของคำสแลงและปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงที่ปรากฏในนิตยสารกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ ฉบับ
๖. ตั้งหลักเกณฑ์เปรียบเทียบคำสแลงในด้านต่าง ๆ
๗. เปรียบเทียบวิธีการสร้าง ลักษณะการใช้คำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน
๘. เปรียบเทียบปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน
๙. สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

๑.๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบความคล้ายคลึงและความแตกต่างของลักษณะการสร้าง การใช้ของคำสแลงในภาษาไทยและภาษาจีน
๒. ทำให้เข้าใจปัจจัยที่ทำให้เกิดคำสแลงไทยและคำสแลงจีน
๓. ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้คำสแลงในกลุ่มวัยรุ่นและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ